

Bruksela, 10 czerwca 2015 r.
(OR. en)

9710/15

EF 107
ECOFIN 462
DELECT 64
SURE 13

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	5 czerwca 2015 r.
Do:	Uwe CORSEPIUS, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2015) 3754 final
Dotyczy:	DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) .../... z dnia 5.6.2015 r. w sprawie równoważności obowiązującego w Szwajcarii systemu wypłacalności i systemu nadzoru ostrożnościowego w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji na podstawie art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2015) 3754 final.

Załącznik: C(2015) 3754 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.6.2015 r.
C(2015) 3754 final

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) .../...

z dnia 5.6.2015 r.

w sprawie równoważności obowiązującego w Szwajcarii systemu wypłacalności i systemu nadzoru ostrożnościowego w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji na podstawie art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

Zmieniona dyrektywą „Omnibus II” (dyrektywa 2014/51/UE) dyrektywa Wypłacalność II (dyrektywa 2009/138/WE), która ma być w pełni stosowana od dnia 1 stycznia 2016 r., wprowadziła zmodernizowany, oparty na ocenie ryzyka system nadzoru ostrożnościowego dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w Unii Europejskiej.

Dyrektywa Wypłacalność II przewiduje stwierdzenie równoważności państw trzecich w trzech obszarach:

- 1) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z państwa trzeciego zawiera umowę reasekuracji z zakładem ubezpieczeń lub z zakładem reasekuracji z EOG (art. 172 dyrektywy Wypłacalność II);
- 2) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ma siedzibę na terytorium EOG oraz posiada udziały kapitałowe lub jednostki zależne (łącznie określane jako zakłady powiązane) zlokalizowane poza EOG (art. 227 dyrektywy Wypłacalność II);
- 3) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ma siedzibę w państwie trzecim i powiązane zakłady zlokalizowane w EOG (art. 260 dyrektywy Wypłacalność II).

Dla każdego z trzech obszarów równoważność może zostać stwierdzona na czas nieokreślony (jeżeli stwierdzona zostanie pełna równoważność) lub na czas określony (jeżeli dokonywane są postępy w kierunku osiągnięcia równoważności). W tym ostatnim przypadku czas trwania tymczasowej równoważności nie jest uznaniowy, lecz został określony w odpowiednim artykule dyrektywy Wypłacalność II: 5 lat (okres nieodnawialny) w przypadku grup reasekuracyjnych i grup z państw trzecich prowadzących działalność w EOG i 10 lat (okres odnawialny) w przypadku grup z EOG prowadzących działalność w jurysdykcji trzeciej.

Niniejsza decyzja delegowana dotyczy równoważności Szwajcarii na czas nieokreślony w odniesieniu do wszystkich trzech obszarów objętych równoważnością: art. 172, 227 i 260. Jeżeli system wypłacalności państwa trzeciego został uznany za równoważny na podstawie art. 172, mające w nim siedzibę zakłady reasekuracji nie podlegają wymogowi wniesienia zabezpieczenia w UE. Jeżeli system wypłacalności państwa trzeciego został uznany za równoważny zgodnie z art. 227, grupy ubezpieczeniowe z UE mogą – pod warunkiem że odliczenia i agregacja są dopuszczone jako metoda konsolidacji sprawozdania finansowego grupy – wywiązywać się z unijnych ostrożnościowych wymogów sprawozdawczych w odniesieniu do jednostki zależnej mającej siedzibę w tym państwie trzecim zgodnie z przepisami lokalnymi zamiast z przepisami dyrektywy Wypłacalność II. Jeżeli system nadzoru ostrożnościowego państwa trzeciego uznaje się za równoważny zgodnie z art. 260, mające w nim siedzibę i działające w UE grupy ubezpieczeniowe są zwolnione z niektórych aspektów nadzoru nad grupą w UE.

Kryteria dotyczące stwierdzenia równoważności na mocy art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 są określone odpowiednio w art. 378, 379 i 380 rozporządzenia delegowanego

Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę 2009/138/WE („akt delegowany”). Kryteria te obejmują pewne wymogi, które są wspólne dla co najmniej dwóch artykułów spośród art. 378, 379 i 380 aktu delegowanego i mają zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji na poziomie indywidualnym i na poziomie grup ubezpieczeniowych i grup reasekuracyjnych. Kryteria te dotyczą następujących obszarów: uprawnień, wypłacalności, zarządzania, przejrzystości, współpracy między organami i traktowania informacji poufnych oraz wpływu decyzji na stabilność finansową.

Po pierwsze, organy nadzoru w państwie trzecim muszą dysponować niezbędnymi środkami, uprawnieniami i obowiązkami w celu zapewnienia skutecznej ochrony ubezpieczających i beneficjentów umów ubezpieczeniowych lub umów reasekuracyjnych.

Po drugie, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mające siedzibę w państwie trzecim muszą posiadać odpowiednie środki finansowe, zgodnie z wymogami dotyczącymi wypłacalności przewidzianymi w dyrektywie Wypłacalność II. Oznacza to w szczególności, że wszystkie aktywa i zobowiązania są wyceniane zgodnie z informacjami pochodzącymi z rynku; że rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe odzwierciedlają wszystkie zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne; że aktywa są inwestowane w najlepszym interesie ubezpieczających i beneficjentów; że środki własne i stosowanie modeli wewnętrznych lub standardowej formuły są właściwe oraz że wymogi kapitałowe w odpowiedni sposób odzwierciedlają ryzyko i chronią ubezpieczających w przypadku znacznych strat.

Po trzecie, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mające siedzibę w państwie trzecim muszą posiadać skuteczny system zarządzania, w szczególności skuteczny system zarządzania ryzykiem i odpowiednie funkcje i procedury określone na mocy dyrektywy Wypłacalność II. System nadzoru musi również zapewniać, by zmiany w działalności gospodarczej, zarządzaniu lub znacznych pakietach akcji nie miały niekorzystnego wpływu na należyte zarządzanie zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji.

Po czwarte, należy zachować przejrzystość informacji zarówno w stosunku do organu nadzoru w państwie trzecim, jak i opinii publicznej.

Po piąte, należy wywiązywać się z obowiązków w zakresie tajemnicy służbowej i wymiany informacji między organami: wszystkie osoby, które pracują lub pracowały dla organów nadzoru lub w ich imieniu, muszą przestrzegać przepisów dotyczących zachowania tajemnicy służbowej. Nie mogą one w szczególności ujawniać żadnych uzyskanych poufnych informacji, chyba że w skróconej formie i w konkretnych przypadkach, np. przewidzianych w prawie karnym lub w niektórych postępowaniach cywilnych lub handlowych. Organy nadzoru państwa trzeciego występują również o uprzednią zgodę organu, od którego otrzymały informacji poufne, i wykorzystują je do konkretnych celów, do których zostały one otrzymane.

Po szóste, organy nadzoru państwa trzeciego muszą uwzględnić wpływ swoich decyzji na stabilność finansową na świecie i ewentualne skutki procykliczne.

Inne kryteria równoważności konkretnie dotyczą równoważności w odniesieniu do nadzoru nad grupą lub reasekuracji. Przykładowo, w odniesieniu do nadzoru nad grupą organy nadzoru muszą mieć uprawnienie z mocy prawa do stwierdzenia, czy zakłady podlegają nadzorowi na poziomie grupy; w odniesieniu do reasekuracji podjęcie działalności reasekuracyjnej jest uzależnione od uprzedniego uzyskania zezwolenia organu nadzoru.

Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) przedstawił Komisji Europejskiej opinię dotyczącą pełnej równoważności Szwajcarii z dyrektywą Wyplacalność II; opinia ta została opublikowana na stronie internetowej EIOPA. Komisja w pełni uwzględniła informacje przedstawione przez EIOPA w niniejszej decyzji o stwierdzeniu równoważności zgodnie z procedurą określoną w art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3. Podstawą opinii EIOPA są odpowiednie szwajcarskie ramy prawne, w tym szwajcarska ustawa o nadzorze rynku finansowego z dnia 22 czerwca 2007 r. („FINMASA”), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 r., ustawa o nadzorze ubezpieczeń („ISA”) z 17 grudnia 2004 r. oraz rozporządzenie o nadzorze ubezpieczeń („ISO”). ISO zostało przyjęte przez Szwajcarską Radę Federalną w dniu 25 marca 2015 r. i wchodzi w życie dnia 1 lipca 2015 r. Komisja skorzystała z informacji przedstawionych przez EIOPA, a więcej szczegółów na temat oceny szwajcarskiego systemu nadzoru można znaleźć w opinii EIOPA.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

W dniu 5 marca 2015 r. zasięgnięto opinii grupy ekspertów z państw członkowskich w dziedzinie bankowości, ubezpieczeń i płatności w odniesieniu do zamiaru Komisji stwierdzenia równoważności Szwajcarii zgodnie z art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 dyrektywy Wyplacalność II. Grupa ekspertów wyraziła poparcie dla zamiarów Komisji w tym obszarze.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Podstawą prawną niniejszej decyzji delegowanej Komisji są art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 dyrektywy Wyplacalność II.

Mimo że dyrektywa Wyplacalność II będzie w pełni stosowana od dnia 1 stycznia 2016 r., Komisja może już przyjąć niniejszą decyzję delegowaną jak wskazano w art. 311 tej dyrektywy.

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) .../...

z dnia 5.6.2015 r.

w sprawie równoważności obowiązującego w Szwajcarii systemu wypłacalności i systemu nadzoru ostrożnościowego w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji na podstawie art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II)¹, w szczególności jej art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą 2009/138/WE ustanowiono oparty na ocenie ryzyka system nadzoru ostrożnościowego nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji w Unii. W odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji dyrektywa 2009/138/WE zacznie w pełni obowiązywać w dniu 1 stycznia 2016 r.
- (2) Mimo że dyrektywa Wypłacalność II będzie w pełni stosowana od dnia 1 stycznia 2016 r., Komisja może już przyjąć niniejszą decyzję delegowaną jak wskazano w art. 311 tej dyrektywy.
- (3) Artykuł 172 dyrektywy 2009/138/WE dotyczy równoważności systemu wypłacalności państwa trzeciego stosowanego w odniesieniu do działalności reasekuracyjnej zakładów, których siedziba znajduje się w tym państwie trzecim. Stwierdzenie równoważności pozwala na traktowanie umów reasekuracji zawartych z zakładami, których siedziba znajduje się w tym państwie trzecim, w taki sam sposób, jak umów reasekuracji zawartych z zakładem, który posiada zezwolenie zgodnie ze wspomnianą dyrektywą.
- (4) Artykuł 227 dyrektywy 2009/138/WE dotyczy równoważności zakładów ubezpieczeń z państw trzecich, które należą do grup ubezpieczeniowych z siedzibą w Unii. Stwierdzenie równoważności pozwala takim grupom, jeżeli na potrzeby ich sprawozdawczości w odniesieniu do grupy stosują odliczenia i agregację jako metodę konsolidacji, na uwzględnianie – do celów obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności grupy oraz dopuszczalnych środków własnych – obliczenia wymogów kapitałowych i dostępnego kapitału (środków własnych) zgodnie z zasadami jurysdykcji spoza Unii zamiast obliczania ich na podstawie dyrektywy 2009/138/WE.

¹ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1–155.

- (5) Artykuł 260 dyrektywy 2009/138/WE odnosi się do równoważności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których jednostka dominująca posiada siedzibę poza Unią. Zgodnie z art. 261 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE w przypadku stwierdzenia równoważności państwa członkowskie polegają na równoważnym nadzorze nad grupą sprawowanym przez organy nadzoru państwa trzeciego właściwe dla grupy.
- (6) System prawny państwa trzeciego uznaje się za w pełni równoważny z systemem ustanowionym w dyrektywie 2009/138/WE, jeżeli spełnia on wymogi zapewniające porównywalny poziom ochrony ubezpieczających i beneficjentów. Pełna równoważność stwierdzona na mocy art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 obowiązuje na czas nieokreślony, chyba że zostanie uchylona.
- (7) Dnia 9 marca 2015 r. Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) przedstawił opinię zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 Komisji w sprawie obowiązującego w Szwajcarii systemu regulacji i nadzoru zakładów i ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych. Podstawą opinii EIOPA są odpowiednie szwajcarskie ramy prawne, w tym szwajcarska ustawa o nadzorze rynku finansowego z dnia 22 czerwca 2007 r. („FINMASA”), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 r., ustawa o nadzorze ubezpieczeń („ISA”) z 17 grudnia 2004 r. oraz rozporządzenie o nadzorze ubezpieczeń („ISO”)². Podstawą oceny Komisji są informacje przedstawione przez EIOPA.
- (8) Uwzględniając przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35³, w szczególności art. 378, 379 i 380, jak również opinię EIOPA, przy ocenie równoważności na podstawie art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE należy zastosować szereg kryteriów.
- (9) Kryteria te obejmują pewne wymogi, które są wspólne dla co najmniej dwóch artykułów spośród art. 378, 379 i 380 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35 i mają zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji na poziomie indywidualnym⁴ i na poziomie grup ubezpieczeniowych i grup reasekuracyjnych. Kryteria te dotyczą następujących obszarów: uprawnień, wypłacalności, zarządzania, przejrzystości, współpracy między organami i traktowania informacji poufnych oraz wpływu decyzji na stabilność finansową.
- (10) Po pierwsze, w odniesieniu do środków, uprawnień i obowiązków szwajcarski organ nadzoru rynku finansowego (FINMA) ma prawo do skutecznego nadzorowania działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej i do nakładania sankcji lub podejmowania, w stosownych przypadkach, działań egzekwujących przepisy, takie jak cofnięcie zezwolenia zakładu na prowadzenie działalności lub wymiany całości lub części jego zarządu. FINMA dysponuje niezbędnymi środkami finansowymi i

² ISO zostało przyjęte przez Szwajcarską Radę Federalną w dniu 25 marca 2015 r. i wchodzi w życie dnia 1 lipca 2015 r.

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 12 z 17.1.2015, s. 1).

⁴ W niniejszym akcie prawnym określa się, czy zakłady ubezpieczeń są uwzględniane na poziomie indywidualnym czy na poziomie grupy. Pojedyncze zakłady mogą, lecz nie muszą wchodzić w skład grup.

zasobami ludzkimi, wiedzą fachową i potencjałem, a także upoważnieniem do skutecznej ochrony wszystkich ubezpieczających i beneficjentów.

- (11) Po drugie, w odniesieniu do wypłacalności, szwajcarski test wypłacalności (SST) oceny sytuacji finansowej zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub grup takich zakładów opiera się na solidnych zasadach ekonomicznych, a wymogi wypłacalności opierają się na wycenie ekonomicznej wszystkich aktywów i zobowiązań. SST nakłada na zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji wymóg posiadania odpowiednich środków finansowych i ustanawia kryteria dotyczące rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, inwestycji, wymogów kapitałowych (w tym minimalnego poziomu kapitału) oraz środków własnych, wymagając szybkiej interwencji organów FINMA, jeżeli wymogi kapitałowe nie są spełnione lub jeżeli interes ubezpieczających jest zagrożony. Wymogi kapitałowe opierają się na analizie ryzyka w celu uwzględnienia mierzalnych ryzyk. W przypadku gdy nie jest możliwe dokonanie pomiaru ryzyka, jest ono uwzględniane za pośrednictwem innych środków, na przykład ryzyko operacyjne jest uwzględniane jakościowo w drodze szwajcarskiej oceny jakości (SQA). Główny wymóg kapitałowy, znany w ramach SST jako kapitał docelowy, jest obliczany w celu pokrycia nieoczekiwanych strat wynikających z prowadzonej działalności. Ponadto bezwzględny minimalny wymóg kapitałowy (minimalny kapitał) dla zakładów ubezpieczeń jest uzależniony w ramach SST od rodzaju działalności ubezpieczeniowej. Oba te wymogi są co najmniej tak ścisłe, jak odpowiednie wymogi dyrektywy 2009/138/WE w odniesieniu do wszystkich obecnych szwajcarskich połączeń rodzajów działalności szwajcarskich zakładów ubezpieczeń. W odniesieniu do modeli zakłady ubezpieczeń mogą korzystać z formuły standardowej lub, jeżeli wymaga tego FINMA lub z własnej inicjatywy, z modelu wewnętrznego.
- (12) Po trzecie, w odniesieniu do zarządzania, szwajcarski system wypłacalności wymaga od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji skutecznego systemu zarządzania, nakładając na nie w szczególności wymóg posiadania jasnej struktury organizacyjnej, wymogi dotyczące kompetencji i reputacji osób faktycznie zarządzających zakładami, skuteczną procedurę przekazywania informacji FINMA i w ramach zakładów. Ponadto FINMA skutecznie nadzoruje funkcje i działania zlecone w drodze outsourcingu.
- (13) SST wymaga również od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych utrzymywania funkcji zarządzania ryzykiem, funkcji zgodności z przepisami, funkcji audytu wewnętrznego oraz funkcji aktuarialnej. SST wymaga posiadania systemu zarządzania ryzykiem umożliwiającego identyfikowanie, pomiar, monitorowanie ryzyka, zarządzanie nim i sprawozdawczość w tym zakresie oraz posiadanie skutecznego systemu kontroli wewnętrznej. Wymogi dyrektywy 2009/138/WE dotyczące audytu wewnętrznego i zgodności z przepisami w odniesieniu do pojedynczych zakładów są w zadowalający sposób odzwierciedlone w ISO, ponieważ akt ten zastrzega wymogi w zakresie zarządzania ryzykiem, a w szczególności wprowadza wymóg posiadania funkcji zgodności z przepisami.
- (14) System obowiązujący w Szwajcarii wymaga, aby zmiany dotyczące polityki prowadzenia działalności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub grup lub zarządzania nimi bądź zmian dotyczących znacznych pakietów akcji takich zakładów lub grup były zgodne z zasadami należytego i ostrożnego zarządzania tymi podmiotami. W szczególności nabycia, zmiany w planie biznesowym lub w znacznych

pakietach akcji zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji lub grup ubezpieczeniowych są zgłaszane FINMA, który może, w uzasadnionych przypadkach, nałożyć odpowiednie sankcje, np. zakazać nabycia.

- (15) Po czwarte, w odniesieniu do przejrzystości, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz grupy ubezpieczeniowe są zobowiązane przedstawić FINMA wszelkie niezbędne do sprawowania nadzoru informacje oraz publikować, co najmniej raz w roku, sprawozdanie o swojej wypłacalności i sytuacji finansowej. Wymogi dyrektywy 2009/138/WE dotyczące podawania informacji do wiadomości publicznej, są w zadowalający sposób uwzględnione w ISO, ponieważ rodzaje jakościowych i ilościowych informacji, które mają być ujawniane na podstawie tego aktu, są zgodne z dyrektywą 2009/138/WE. Zgodnie z ISO zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz grupy ubezpieczeniowe są zobowiązane do ujawniania informacji dotyczących swojej działalności, wyników, zarządzania ryzykiem, profilu ryzyka, stosowanych metod oceny dotyczących w szczególności rezerw, zarządzania kapitałem i wypłacalności.
- (16) Po piąte, w odniesieniu do tajemnicy służbowej i współpracy oraz wymiany informacji, system obowiązujący w Szwajcarii zobowiązuje wszystkie osoby, które są lub były pracownikami FINMA, w tym audytorów i ekspertów działających w imieniu FINMA, do zachowania tajemnicy służbowej. Obowiązki te przewidują również, że informacje poufne nie mogą być ujawniane, chyba że w postaci skróconej lub zbiorczej, bez uszczerbku dla spraw podlegających prawu karnemu. Ponadto FINMA będzie wykorzystywać informacje poufne otrzymane od innych organów nadzoru wyłącznie na potrzeby wykonywania swoich obowiązków i do celów przewidzianych przez prawo. System obowiązujący w Szwajcarii wymaga również, aby w przypadku, gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ogłosi upadłość lub zostanie przymusowo postawiony w stan likwidacji, poufne informacje mogły być ujawniane, jeżeli nie dotyczą osób trzecich uczestniczących w ratowaniu tego zakładu. FINMA może udostępniać informacje poufne otrzymane od innego organu nadzoru organom, instytucjom lub osobom podlegającym obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej w Szwajcarii wyłącznie po uzyskaniu wyraźnej zgody tego organu nadzoru. W celu koordynowania współpracy międzynarodowej, w szczególności w dziedzinie wymiany informacji poufnych, FINMA podpisał protokoły ustaleń ze wszystkimi państwami członkowskimi Unii.
- (17) Po szóste, w odniesieniu do wpływu swoich decyzji FINMA i inne szwajcarskie organy, takie jak Narodowy Bank Szwajcarii i Ministerstwo Finansów, których zadaniem jest zapewnianie prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych, zostały przeszkolone z zakresu wpływu decyzji na stabilność systemów finansowych w skali globalnej, zwłaszcza w sytuacjach nadzwyczajnych, i uwzględniania ich potencjalnych efektów procyklicznych w okresach wyjątkowych zdarzeń na rynkach finansowych. Zgodnie z systemem obowiązującym w Szwajcarii wyżej wymienione organy regularnie spotykają się w celu wymiany informacji na temat zagrożeń dla stabilności finansowej oraz koordynowania działań. To samo ma miejsce na poziomie międzynarodowym, tzn. organy szwajcarskie wymieniają informacje na temat kwestii związanych ze stabilnością finansową z kolegami organów nadzoru państw członkowskich Unii i z EIOPA.

- (18) Artykuły 378 i 380 rozporządzenia (UE) 2015/35 określają również szczegółowe kryteria dotyczące równoważności w odniesieniu do działalności reasekuracyjnej oraz nadzoru nad grupą.
- (19) W odniesieniu do szczegółowych kryteriów w odniesieniu do działalności reasekuracyjnej na podstawie art. 378 rozporządzenia (UE) 2015/35, podjęcie działalności reasekuracyjnej wymaga uprzedniego uzyskania zezwolenia FINMA uzależnionego od spełnienia szczegółowych określonych w prawie standardów. Zgodnie z ISO wewnętrzne zakłady reasekuracji są objęte obowiązującym w Szwajcarii systemem wypłacalności.
- (20) W odniesieniu do szczegółowych kryteriów nadzoru nad grupą na podstawie art. 380 rozporządzenia (UE) 2015/35 FINMA jest uprawniona do określenia, które zakłady podlegają nadzorowi na poziomie grupy, i sprawowania nadzoru nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji należącymi do grupy. FINMA nadzoruje zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, na które zakład posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie, zdefiniowany w art. 212 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/138/WE, wywiera dominujący lub znaczący wpływ.
- (21) FINMA jest w stanie ocenić profil ryzyka, sytuację finansową oraz wypłacalność zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji należących do grupy, a także strategię działalności tej grupy.
- (22) Zgodnie z systemem obowiązującym w Szwajcarii przepisy dotyczące sprawozdawczości i rachunkowości umożliwiają monitorowanie transakcji wewnątrzgrupowych i koncentracji ryzyka, które grupy ubezpieczeniowe i reasekuracyjne muszą zgłaszać co najmniej raz w roku.
- (23) Zgodnie z systemem obowiązującym w Szwajcarii FINMA ogranicza stosowanie środków własnych zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, jeżeli środki te nie mogą zostać faktycznie udostępnione do celów pokrycia wymogu kapitałowego zakładu posiadającego udziały kapitałowe w innym zakładzie, dla którego obliczana jest wypłacalność grupy. Obliczanie wypłacalności grupy prowadzi do wyników co najmniej równoważnych z wynikami osiągniętymi w wyniku zastosowania metod określonych w art. 230 i 233 dyrektywy 2009/138/WE, przy czym zakazane jest podwójne obliczanie środków własnych oraz po usunięciu wewnątrzgrupowego tworzenia kapitału poprzez finansowanie wzajemne. Konkretnie rzecz biorąc, nawet jeżeli nie istnieje wskaźnik wypłacalności grupy określony zgodnie z art. 230 i 233 dyrektywy 2009/138/WE, lecz szereg wskaźników wypłacalności dla każdego podmiotu w ramach grupy, seria ta uwzględnia wszystkie interakcje między podmiotami należącymi do grupy i w ten sposób uwzględnia jej strukturę.
- (24) W związku z powyższym, ponieważ obowiązujący w Szwajcarii system regulacyjny i system nadzoru spełnia wszystkie kryteria określone w art. 378, 379 i 380 rozporządzenia (UE) 2015/35 w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup tych zakładów, uznaje się, że spełnia kryteria pełnej równoważności określone w art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE.
- (25) Jeżeli rozwój sytuacji wymaga dokonania ponownej oceny równoważności stwierdzonej w niniejszej decyzji Komisja może dokonać szczegółowego przeglądu

danego państwa trzeciego lub terytorium w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu. Komisja powinna w dalszym ciągu monitorować, przy technicznym wsparciu EIOPA, rozwój systemu obowiązującego w Szwajcarii oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję,

- (26) Dyrektywa 2009/138/WE ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r. Niniejszą decyzją należy stwierdzić równoważność obowiązującego w Szwajcarii systemu wypłacalności i systemu nadzoru ostrożnościowego również od tej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Od dnia 1 stycznia 2016 r. system wypłacalności obowiązujący w Szwajcarii w odniesieniu do działalności reasekuracyjnej zakładów z siedzibą w Szwajcarii uznaje się za równoważny z wymogami tytułu I dyrektywy 2009/138/WE.

Artykuł 2

Od dnia 1 stycznia 2016 r. system wypłacalności obowiązujący w Szwajcarii w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z siedzibą w Szwajcarii uznaje się za równoważny z wymogami tytułu I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE.

Artykuł 3

Od dnia 1 stycznia 2016 r. system nadzoru ostrożnościowego obowiązujący w Szwajcarii w odniesieniu do nadzoru nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji wchodzącymi w skład grupy uznaje się za równoważny z wymogami tytułu III dyrektywy 2009/138/WE.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5.6.2015 r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER